

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.
0030 Oslo

Også sendt pr. e-post: postmottak@fin.dep.no

Deres ref.:
14/2128 SL TV/H
KT

Dok. nr.: 180360

Saksbehandler: Trude Molvik
tm@advokatforeningen.no

11.07.2014

Høring — Enklere skatteregler for deltakerlignede selskaper

1. Innledning

Vi viser til departementets høringsbrev av 15.5.2014 vedrørende ovennevnte høring.

Det er en prioritert oppgave for Advokatforeningen å drive rettspolitisk arbeid gjennom høringsuttalelser. Advokatforeningen har derfor en rekke lovutvalg inndelt etter fagområder. I våre lovutvalg sitter advokater med særskilte kunnskaper innenfor det aktuelle fagfelt og hvert lovutvalg består av advokater med ulik erfaringsbakgrunn og kompetanse innenfor fagområdet. Arbeidet i lovutvalgene er frivillig og ulønnet.

Advokatforeningen ser det som sin oppgave å være en uavhengig høringsinstans med fokus på rettsikkerhet og på kvaliteten av den foreslåtte lovgivningen.

I saker som angår advokaters rammevilkår vil imidlertid regelendringen også bli vurdert opp mot advokatbransjens interesser. Det vil i disse tilfellene bli opplyst at vi uttaler oss som en berørt bransjeorganisasjon og ikke som et uavhengig ekspertorgan. Årsaken til at vi sonderer mellom disse rollene er at vi ønsker å opprettholde og videreutvikle den troverdighet Advokatforeningen har som et uavhengig og upolitisk ekspertorgan i lovgivningsprosessen.

I den foreliggende sak uttaler Advokatforeningen seg som ekspertorgan. Saken er forelagt lovutvalget for skatterett. Lovutvalget består av Bettina Banoun (leder), Finn Eide, Hanne Kristin Skaarberg Holen, Thor Leegaard og Mons Alfred Paulsen. Høringen er også forelagt lovutvalget for selskapsrett, som ikke hadde noen kommentarer.

Advokatforeningen avgir følgende høringsuttalelse:

2. Bakgrunn

Advokatforeningen viser til Finansdepartementets høringsnotat om enklere skatteregler for deltagerlignede selskaper.

Advokatforeningen er positiv til en forenkling av regelverket for deltagerlignede selskaper, men er kritisk til deler av forslaget. Foreningen vil særlig peke på det dramatiske brudd med symmetriprinsippet i norsk skatterett som er foreslått ved avvikling av fradragsrammen for kommandittister. Advokatforeningen mener dette forslaget ikke har noen naturlig sammenheng med forenkling av regelverket, men at det som er foreslått, vil innebære en skatteskjerpelse, samtidig som det bryter med prinsippene fra skattereformen i 1992.

3. Stedlig samordning av skatteoppgjøret

For det første foreslås det at inntekt og formue i deltagerlignede selskaper ikke skal være gjenstand for stedbunden beskatning, men at personlige deltagere skal skattlegges i sin hjemkommune for inntekt og formue. Advokatforeningen er enig i at dette vil forenkle forberedelse og utarbeidelse av ligningspapirer for personlige deltagere og at det vil bidra til å motvirke feil i skatteoppgjørene.

4. Fradragsrammen for kommandittister og stille deltagere

I høringsnotatet foreslås det at det ikke lenger skal være adgang til fradragsføring av kommandittisters andel av skattemessig underskudd. I høringsnotatet pekes det på at dette vil gi enklere ligningsbehandling og en mer lik behandling av slike deltagere og aksjonærer i aksjeselskap. I tillegg fremheves det at fjerningen av fradragsrammen vil virke forenkling og at det vil motvirke skatteomgåelser.

Advokatforeningen er sterkt kritisk til forslaget. Den begrunnelsen som er gitt i høringsnotatet, er etter Advokatforeningens syn misvisende, og delvis uriktig. Etter Advokatforeningens syn er den drøftelsen som er gitt i høringsnotatet kun en skinndiskusjon, som ikke innebærer noen prinsipiell avveining av ligningsmetoden. Effekten blir en skatteskjerpelse for noen få, beregnet til 300 millioner kroner, og manglende skattemessig nøytralitet.

Aarbakkegruppen foreslo å innføre selskapsligning for ansvarlige selskaper og kommandittselskaper, men dette ble avvist av Stortinget. Metoden med deltagerligning ble behandlet på prinsipielt grunnlag i St.meld nr. 48 (1989-90), og det ble der særlig vist til at det var viktig å unngå at skattereglene skal virke motiverende for valg av selskapsform. Finansdepartementet pekte på at det var behov for samordning av selskap og deltager for at ikke skattereglene skal motvirke ellers forretningsmessig rasjonelle investeringer (side 143):

”(...) Departementet er enig i at det i prinsippet er uheldig at skattereglene skal virke motiverende for valg av selskapsform. På den annen side bør ligningsmåten ikke hindre mulighetene for samordning. Blant annet i næringer med betydelig risiko kan det være rasjonelt at skattyteren fordeler sine investeringer på flere selskaper hvor det også er andre deltakere. At skattyteren på denne måten sprer sine investeringer på forskjellige selskaper der det også er flere deltakere, og dermed demper sin risikoeksponering i det enkelte prosjekt, betyr ikke nødvendigvis at behovet for å samordne resultatet fra hans samlede virksomhet er mindre enn der alle investeringene kanaliseres gjennom samme selskap eller et konsern.”

Finanskomiteen gikk i Innst. S. nr. 5 (1990-91), bortsett fra medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, inn for deltagerligning etter dagens nettometode. Komiteen viste til at beskatning etter deltagermetoden for alle deltagerlignede selskaper var en klar forutsetning for å beholde deltagerligning.

I høringsnotatet er det ikke fremsatt noen begrunnelse for hvorfor det prinsipielt forholder seg annerledes i dag enn da skattereformen ble gjennomført i 1992. Skatteregimet er ikke grunnleggende endret etter denne reformen, med unntak av fritaksmetoden, som drøftes mer inngående nedenfor.

De argumentene som løftes frem i høringsnotatet, er etter Advokatforeningens syn situasjonsbestemte, og som nevnt til dels misvisende.

I høringsnotatet hevdes det at forslaget bygger på hensynet til skattemessig nøytralitet og likebehandling. Det vises til at det i forarbeidene til skattereformen av 1992 ble vurdert en samordning av inntekt også mellom aksjeselskap og aksjonær, men at en slik samordning ble avvist på grunn av faren for overføring av skattekreditter og i praksis en viss mulighet for fradrag for utgifter av personlig karakter. En slik fare foreligger åpenbart også ved deltagerligning av kommandittister, men ikke i noen større utstrekning enn for deltagere i andre deltagerlignede selskaper. Etter Advokatforeningens syn tilfører derfor denne begrunnelsen ikke noe nytt som tilsier at endringer i ligningsmåten skal være mer aktuelt i dag enn i 1992.

Det pekes på at kommandittister har begrenset ansvar, og at dette gjør at de er i en sammenlignbar situasjon med aksjonærer. Etter Advokatforeningens syn er dette forfeilet. Kommandittister har en ansvarskapital som ikke nødvendigvis er innkalt av selskapet. Aksjonærer har derimot begrenset sitt ansvar til den kapital som er innskutt i aksjeselskapet. Ansvarer er derfor gjennomgående mer omfattende for kommandittister enn for aksjonærer. I høringsnotatet fremheves at det kan være omgåelsesfare ved at det avtales en økt ansvarskapital i underskuddsår for å oppnå høyere fradrag. Advokatforeningen ser dette som en nokså lite reell problemstilling. En økning av ansvarskapitalen i et selskap som går med underskudd, kan resultere i at den økte ansvarskapitalen blir innkalt. Man kan neppe se for seg at kommandittistene betaler ut 100 kroner for å få en skattefordel på 27 kroner. Hvis det ikke er noen realitet i den avtalte økningen, kan selvsagt en realitetsgjennomskjæring være aktuell.

I høringsnotatet ses det følgelig helt bort fra at kommandittselskaper og aksjeselskaper er grunnleggende forskjellige selskapsformer. Det er også uriktig at forslaget vil føre til skattemessig nøytralitet og likebehandling mellom kommandittister og aksjonærer, i og med at det ikke foreslås noen endring i ligningsmåten for kommandittselskaper med overskudd. For disse vil deltagerne bli fullt ut beskattet, mens skatteleggingen av aksjonærer finner sted på selskapets hånd. I tillegg kommer det forhold at aksjeselskaper kan inngå i skattekonsern, med rett til å avgi eller motta konsernbidrag, mens dette ikke er mulig for kommandittselskaper.

Videre ses det i høringsnotatet bort fra at skattyter gjennom deltagerligningen beskattes løpende for overskudd, selv om det ikke utdeles. Som en følge av dette skjer det uegentlige kapitalinnskudd, noe som skiller deltagerligning av kommandittister fra skatteleggingen av

aksjonærer. Dette systemet medfører at en kommandittist vil kunne risikere mer enn en aksjonær, da han også kan risikere å tape uegentlige kapitalinnskudd knyttet til skattlegging gjennom deltakerligningen

Hvis Finansdepartementet mener at det er grunn til likebehandling, ville den naturlige konsekvensen være at kommandittselskaper lignedes som selvstendige skattytere, slik som aksjeselskaper. Advokatforeningen vil imidlertid peke på at dette vil kunne skape svært kompliserte situasjoner for selskaper med deltagere i flere land og for utenlandske selskaper med norske deltagere. En rekke land har nå innført regler som innebærer at ellers deltagerlignede selskaper vil kunne omdefineres som selvstendige skattytere dersom det ikke behandles som transparent i andre land. Et eksempel på det er Danmark. Dersom en norsk kommandittist i et dansk kommandittselskap skattlegges som om kommandittselskapet er en selvstendig skattyter, vil kommandittselskapet også i forhold til andre deltagere kunne bli behandlet som en selvstendig skattyter i Danmark. Dette vil for det første kunne påvirke forutberegneligheten for deltagere utenfor Norge, og vil også kunne resultere i kompliserte skatteavtalerettslige spørsmål.

Det pekes i høringsnotatet også på at deltagerligning kan utnyttes til uheldig skatteplanlegging. Det ene eksempelet som nevnes er at et kommandittselskap erverver et skip for at deltagerne skal kunne utnytte de gunstige skattemessige avskrivningene for skipet. Selskapet selges så senere til et rederi innenfor rederiskatteordningen eller i utlandet. Høringsnotatet fremstiller dette som en måte hvorved deltagerne kan få fradrag for avskrivningene uten at det skjer noen beskatning ved overdragelsen på grunn av fritaksmetoden.

For så vidt gjelder slike kommandittselskaper som overdras til utenlandsk rederi, følger det av skatteloven § 9-14(2) tredje ledd at det skal skje exit-beskatning:

"(2) Med eiendel eller forpliktelse som tas ut av norsk beskatningsområde menes blant annet:

(...)

Eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler selskap som nevnt i § 10-40 anses tatt ut av norsk beskatningsområde

a. ved overføring av andel i selskapet fra deltaker som har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, til deltaker som ikke har slik skatteplikt og

b. når eiendelen eller forpliktelsen på annen måte mister tilknytning til Norge slik at norsk skattelovgivning ikke får virkning for inntekter og kostnader knyttet til eiendelen eller forpliktelsen."

Skipet anses da som realisert til markedsverdi dagen før det tas ut av norsk beskatningsområde etter bestemmelsens første ledd. Så langt er derfor eksempelet i høringsnotatet misvisende.

Når det gjelder overdragelse til selskap innenfor rederiskatteordningen, viser Advokatforeningen til at det allerede foreligger en bestemmelse i skatteloven § 8-14(4) som

innebærer inntaksbeskatning ved overdragelse av et deltagerlignet selskap til rederibeskattet selskap i tilfeller hvor det foreligger felles eierinteresser. Bestemmelsen lyder:

"(4) Ved realisasjon av andel i selskap som nevnt i §§ 10-40 og 10-60, som omfattes av § 2-38, til selskap som lignes etter bestemmelsene i §§ 8-10 til 8-20 fra selskap med direkte eller indirekte eierinteresser i det overtakende selskapet, skal det foretas et inntektsoppgjør slik at en positiv differanse mellom skattemessig verdi og markedsverdi for andelen på realisasjonstidspunktet kommer til beskatning i det overtakende selskapet. Tilsvarende gjelder når realisasjonen skjer fra selskap som slikt selskap har direkte eller indirekte eierinteresser i. Inntektsoppgjør etter dette ledd skal ikke foretas ved realisasjon fra selskap som lignes etter bestemmelsene i §§ 8-10 til 8-20."

I den utstrekning den typen skattepakker som beskrives i høringsnotatet har noe omfang og anses som en uheldig tilpasning, vil Advokatforeningen anbefale at bestemmelsen i § 8-14 revideres for å motvirke dette. For eksempel kan den utvides til å gjelde alle tilfeller hvor det er skjedd avskrivning i Norge. En slik målrettet lovendring vil etter Advokatforeningens syn være vesentlig bedre enn å gjennomføre en umotivert endring av ligningsmetoden for kommandittselskaper generelt.

Etter Advokatforeningens syn finnes det følgelig mer målrettede metoder for å motvirke det som måtte anses som uønsket skatteplanlegging.

I høringsnotatet nevnes også at det oppnås fradrag for kostnader i oppkjøpsfond som er organisert som kommandittselskaper. Advokatforeningen vil peke på at hovedregelen i skatteloven § 6-24 er at det gis fradrag for kostnader til erverv av inntekter som er fritatt fra beskatning etter fritaksmetoden:

"(1) Det gis fradrag for kostnad som pådras for å erverve inntekt som er fritatt for skatteplikt etter § 2-38.

(2) Det gis likevel ikke fradrag for ervervs- og realisasjonskostnader."

Regelen ble innført med virkning fra 2005, dels begrunnet i at fritaksmetoden bygger på et prinsipp om å unngå kjedebeskatning, slik at det ikke bør være avgjørende hvilket skattesubjekt som har pådratt seg en bestemt utgift. I tillegg ble det pekt på praktiske problemer med den tidligere avskjæringsregelen for slike kostnader. Finansdepartementets syn fremgår av Ot. prp. nr 1 (2005 – 2006) i punkt 15.3:

"Fritaksmetoden, kombinert med aksjonærmodellen, innebærer i stor grad at en ser på eierkjeder av selskaper under ett. Det kan tilsi at det ikke bør være avgjørende hvilket skattesubjekt som blir skattepliktig for inntekten og hvilket skattesubjekt som har pådratt seg utgiften. Inntekten som opptjenes i en slik eierkjede blir skattlagt og hensynet til symmetri kan da tale for at utgiften skal kunne føres til fradrag uavhengig av hvilket subjekt som har pådratt seg utgiften."

Som følge av at det ikke er fradragsrett for løpende eierkostnader, er det oppstått et nytt skille mellom kostnader som har tilknytning til skattefrie aksjeinntekter og kostnader som har tilknytning til skattepliktige inntekter. Blant annet i større konsernforhold hvor det er datterselskaper i land utenfor EØS-området, som dermed ikke er omfattet av fritaksmetoden, kan det være vanskelig å foreta riktig fastsettelse av kostnader som vedrører skattepliktige aksjeinntekter. Dette vil for eksempel være et problem for kostnader til administrasjon og strategi."

Slik dette er fremstilt i høringsnotatet, fremstår det som et omgåelsesproblem, samtidig som det prinsipielle standpunktet siden 2005 har vært at det er full fradragsrett for slike kostnader. I tillegg til dette fravikes symmetriprinsippet, da inntekter fra slik tjenesteyting som er nevnt i eksempelet normalt vil være skattepliktig virksomhetsinntekt. Advokatforeningen kan uansett ikke se at eksempelet viser uønsket skatteplanlegging, så lenge fradragsretten for kostnader for å erverve fritaksmetodeinntekter positivt er lovfestet som hovedregel.

Advokatforeningen vil også peke på at forslaget, dersom det blir gjennomført, vil kunne føre til at kostnader i større grad belastes kommandittister direkte i stedet for å belastes selskapsregnskapet. Noen omgåelse vil dette ikke innebære, i og med at hovedregelen etter loven som nevnt er at det foreligger fradragsrett for kostnadene. Man kan også forvente seg en mer offensiv tilnærming til plassering av kostnader i porteføljeselskaper, noe som klart vil øke konfliktnivået med norske skattemyndigheter i mange tilfeller, og kreve betydelige ressurser.

I høringsnotatet er skatteprovenyet ved en lovendring beregnet til 300 millioner kroner, men på et usikkert grunnlag. Advokatforeningen etterlyser en grundigere vurdering av provenyeffekten. Det kan ikke være forsvarlig å endre grunnleggende prinsipper for beskatningen uten å kjenne til konsekvensene.

Provenyøkningen slik den er fremstilt, er uansett relativt sett beskjeden. Det må antas at kun en del av den vil skyldes at man motvirker uønsket skatteplanlegging. Advokatforeningen vil advare mot å endre en grunnleggende endring av ligningsmetoden kun for å motvirke relativt beskjedne antatte skattetilpasninger. Dette bør heller motvirkes med mer målrettede regelendringer.

Advokatforeningen vil også fremheve at forslaget i mange tilfeller vil føre til en mer kompleks ligning. Etter dagens praksis aksepterer Sentralskattekontoret for Storbedrifter at det for fond i fond strukturer kun leveres ligningsoppgaver for hovedfondet, og at de relevante tallene for underfond fremlegges i forenklete oversikter som vedlegg til selvangivelsen. Som følge av forslaget vil ligningen for slike fond i fond strukturer bli mer komplisert ved at underskudd til fremføring på underfondsnivå må fastlegges og fremføres per underfond. Dette kan medføre et vanskelig kontrollarbeid for saksbehandler, da underskudd til fremføring ikke vil fremkomme av noen deltageroppgave. I tillegg vil det ikke lenger kunne gjennomføres en nettoligning av fondet, noe som vil være en ulempe for skattyter.

Et ytterligere element er at et system hvor selskapet skal ha oversikt over underskudd til fremføring per deltager, som skal hensyntas ved realisasjon, ikke synes spesielt mye enklere enn dagens system hvor det beregnes en fradragsramme.

I tillegg til de forholdene som er nevnt, vil Advokatforeningen peke på at forslaget vil kunne ha svært negative følger for eiendomsselskaper hvor eiendommene ligger i kommandittselskaper, og hvor eiendomsselskapene er heleid av konsernet. Etter dagens regler vil den skattemessige effekten av organiseringen være nøytral, fordi overskudd og underskudd i kommandittselskapene inngår i aksjeselskaper som kan avgi eller motta konsernbidrag. Ved den foreslåtte regelendringen vil det ikke lenger være anledning til konsernsamordning. Effekten vil være redusert nøytralitet.

Den manglende nøytraliteten viser seg også ved forslaget i høringsnotatet om at ubenyttet underskudd til fremføring etter den foreslåtte regel bortfaller ved realisasjon av andelene. I et aksjeselskap er skatteposisjoner som underskudd til fremføring i behold selv om aksjene realiseres, med mindre utnyttelse av skatteposisjonen er det sentrale motivet for aksjeoverdragelsen. Forslaget innebærer følgelig ingen nøytralitet mellom den skattemessige behandlingen av kommandittister og aksjonærer.

I høringsnotatet er en sentral premisse for forslaget at det er komplisert å fastsette fradragsrammen for kommandittister. Advokatforeningen oppfatter dette som en skinnendring. Fradragsrammen fastsettes for en rekke selskaper årlig. Det innebærer en del ekstra arbeid for regnskapsførere og andre rådgivere, samt kontrollarbeid i skatteetaten. Advokatforeningen kjenner imidlertid ikke til at det er mange tvister knyttet til fastsettelse av fradragsrammen. I skrivende stund er det så langt Advokatforeningen kjenner til, ikke en eneste rettskraftig dom som gjelder den tekniske fastsettelsen av fradragsrammen. Dette følger av at regelverket er presist angitt, og kompleksitet er derfor ikke noen god grunn til å endre ligningsmetoden for kommandittister.

Advokatforeningen vil oppsummere med at forslaget om avskjæring av fradragsretten for kommandittister ikke er velfundert. Det er i strid med grunnleggende skattemessige prinsipper og har utilsiktede følger. De eksemplene på uheldig skattetilpasning som det vises til i høringsnotatet, er etter Advokatforeningens syn lite treffende, og kan uansett motvirkes med mindre drastiske virkemidler. Etter Advokatforeningens syn vil en endring som foreslått medføre at valg av selskapsform blir mindre skattemessig nøytral enn i dag, og at regelendringen derfor vil føre til at næringslivet kan måtte velge organisasjonsform mer ut fra skattemessige hensyn enn av bedriftsøkonomiske hensyn. Advokatforeningen vil advare mot en slik utvikling.

5. Gjennomsnittsligning av skogbruk og reindrift

I høringsnotatet foreslås det å oppheve reglene om gjennomsnittsligning for skogbruk og reindrift for virksomhet som drives i deltagerlignet selskap og i aksjeselskap. Advokatforeningen er enig i at formålet med denne ligningsmåten ikke treffer i andre tilfeller enn der hvor slik virksomhet drives i enmannsforetak.

6. Innskuddsmåling

Det foreslås at deltagers innskudd i deltagerlignede selskap kun skal måles en gang årlig i stedet for å måles hvert kvartal. Advokatforeningen er enig i at en slik endring vil lette ligningen for

deltagerne og at den antagelig vil ha ubetydelige praktiske konsekvenser.

7. Ektefeller som deltagere

Advokatforeningen kan for det vesentlige slutte seg til forslaget om at ektefeller skal behandles som selvstendige deltagere.

8. Skattemessig oppløsning av selskap

Advokatforeningen slutter seg til forslaget om at nyregistrerte selskaper får plikt til å levere ligningsoppgaver fra det tidspunkt de er stiftet. Dette vil også bidra til at deltagernes skatteposisjoner klargjøres og dokumenteres.

Advokatforeningen slutter seg også til forslaget om at selskaper som har avviklet sin virksomhet og som ikke har levert ligningsoppgaver for to inntektsår, kan anses som skattemessig oppløst. Tilleggskravet om at det ikke er levert ligningsoppgaver, er etter foreningens syn nødvendig for å unngå tvister om virksomheten består eller ikke.

Videre slutter Advokatforeningen seg til forslaget om rettingsadgang i de tilfellene andelene i et selskap samles hos én deltager. Foreningen er imidlertid kritisk til at fristen settes så kort som fire måneder. Realisasjonsbeskatning vil kunne innebære vesentlige økonomiske byrder, som i verste fall kan slå bena under en ellers levedyktig virksomhet.

En frist på fire måneder kan sette skattyter i en tvangssituasjon hvor det kan være vanskelig å få forhandlet frem en rasjonell økonomisk ramme for inntreden av en eller flere nye deltagere. I tillegg kan det være omstendigheter som vanskeliggjør en slik prosess kort tid etter et samlivsbrudd eller et dødsfall.

Etter Advokatforeningens syn bør fristen være minst åtte måneder, som er foreslått som maksimalfristen i høringsnotatet, og kanskje så lenge som tolv måneder. Selv om dette i ekstreme tilfeller vil kunne innebære et skatteoppgjør som bygger på at det kun er én deltager, vil en slik frist legge til rette for at skattytere ikke blir tvunget til å inngå kommersielt ugunstige avtaler kun for å unngå realisasjonsbeskatning.

Samtidig bør det unngås at skattekontorene ved fritt skjønn skal kunne velge om fristen skal utvides eller ikke, da dette kan føre til ulik behandling av ellers like saker.

9. Tilleggsskattesats

Advokatforeningen slutter seg også til forslaget om redusert sats for tilleggsskatt i de tilfeller hvor korrekte opplysninger fremgår av selskapets deltageroppgaver. Gitt de eksisterende regler for redusert tilleggsskatt synes det naturlig at vilkårene er i samsvar med disse.

10. Offentliggjøring av skattelister

Advokatforeningen er glad for forslaget om at personlige deltagere ikke skal oppføres i skattelistene med høyere inntekt enn den faktiske overskuddsandelen. Foreningen har i lengre tid arbeidet for å få til en slik endring og gir den valgte løsningen sin fulle tilslutning.

11. Samordning av selskapets og deltagerens oppgaveplikt

I høringsnotatet foreslås det at fristen for å levere ligningsoppgaver for deltagerlignede selskaper endres fra 31. mai til 1. mars i året etter skatteåret. Formålet er å oppnå en bedre samordning av selskapets og deltagerens oppgaveplikt. Det er ikke foreslått noen konkret regelendring, men høringsinstansene er invitert til å komme med synspunkter på en eventuell endring.

Advokatforeningen er svært kritisk til forslaget. Ligningsoppgavene bygger på reviderte regnskaper, og i praksis vil det nok være en rekke selskaper som har reviderte regnskaper på plass i tide til å nå fristen om innlevering 1. mars. For mange selskaper vil imidlertid dette være utopisk. Det er sjelden utfyllingen av postene i ligningsoppgavene er den tidskritiske faktoren for innsendelse av selskapsoppgave og deltageroppgaver.

Selv om det kan være en fordel med elektronisk innberetning av deltageroppgaver og oppføring av postene i den preutfylte selvangivelsen, mener Advokatforeningen at en endring som foreslått ikke vil være praktisk gjennomførbar. Resultatet vil være at skatteetaten vil få en lang rekke anmodninger om fristutsettelse, slik at målsetningen uansett ikke blir oppfylt. Etter Advokatforeningens syn bør det derfor heller legges opp til en frivillig ordning som muliggjør de praktiske lettelsene

Vennlig hilsen

Merete Smith
generalsekretær